

har været, at det kan ikke lade sig gøre før til Efteraaret, naar Jagtloven giver dem Ret til at skyde det, indtil da, er der svaret, maa I finde eder i, at Dyrene gaa i eders Sæd.

Jeg har her i Salen ved en tidligere Lejlighed for nogle Aar siden draget en Del af dette frem, som jeg her i Dag omtaler; det var den Gang, da vi havde et Tillæg til Jagtloven til Behandling angaaende Fredning af Ryper. Jeg fremdrog den Gang Sagen og betonedede særlig, at det gjaldt om at frede Landbrugets Arbejde, men den daværende Landbrugsminister, som selv var Godsejer, havde intet Øje for dette, og jeg fandt heller ikke Øre hos ham, hvad der jo kunde være rimeligt nok, da han, som sagt, selv var Godsejer og bedst forstod sig paa Godsejernes Interesser. Nu stiller det sig jo derimod saaledes, at den nuværende Landbrugsminister selv er Bonde, og det er derfor ikke saa underligt, at Bønderne derude paa vor Egn mené, at den nuværende Landbrugsminister kunde have Betingelser for bedre at forstaa Bøndernes Klager end de forrige Landbrugsministre, der selv have været Godsejere. Jeg nærer derfor ikke saa ganske lidt Haab til, at den nuværende Landbrugsminister vil nøje overveje denne Sag for at se, om der muligvis kunde være noget at gøre for at lette disse uheldigstillede Landmænds haarde Skæbne. Skatter og Afgifter skulle disse Folk jo betale lige godt uden noget som helst Afslag, trods det at Godsejeren i Forvejen har taget en stor Del af deres Markers Udbytte forlods ud til sit Vildt. Erstatning for, hvad Vildtet ødelægger, faa de ikke, det have de jo dog tidligere kunnet faa, men det er nu faldet bort. Nu faa de ikke mere Erstatning for, hvad Vildtet ødelægger paa deres Marker. Saa vidt jeg har forstaaet Jagtloven — og jeg tror, jeg har gennemset den nøje — er der heller ikke noget i Jagtloven, der giver dem Ret til Erstatning for, hvad Vildtet fortærer, og hvad det ødelægger Aaret igennem paa Markerne. Derimod kunne de ad Lovens Vei ifølge Jagtlovens Bestemmelser faa Erstatning for, hvad der ødelægges ved selve Jagten, saa at de f. Eks. faa Erstatning for Ødelæggelse af Hegn og for, hvad der nedtrædes af Roer og i det hele taget for de Ulykker, som Jægeren gør, men de faa ikke Erstatning for, hvad Vildtet ødelægger for dem. Om Jagtloven vil jeg sige med det samme, at jeg er ingen Ynder af den Jagtlov, vi have, thi hele vor Jagtlov er egentlig talt

en Godsejerlov. Den gaar ud paa at beskytte Godsejere, de store Jagtejere, ved at frede om deres Vildt, men der findes kun lidt til Beskyttelse for vort Landbrug i vor Jagtlov.

Det var det, jeg tror, det vilde være heldigt at tænke lidt over, for at faa nogen Forandring gjort deri, thi det gælder jo dog ikke om at beskytte Vildtet til Fornøjelse for Godsejerne og andre Nimroder, men fuldt saa meget om, at vor Jagtlov bliver en Beskyttelse og et Værn for Landbrugets praktiske Arbejder. Men det har man helt glemt, det har man set bort fra. Jagtloven drejer sig hele Vejen kun om dette ene, hvordan Vildtet kan fredes, hvordan det kan beskyttes til Fordel for den Sport, som hedder Jagt. Men Tiderne ere blevne lidt anderledes nu; vore Bønder paa Landet have ikke Raad til at ofre saa meget til Herremændene, som de maa gøre ifølge den Jagtlov, vi have. Jeg er nu ikke sikker paa, om det er lovmedholdeligt ifølge de Bestemmelser, Jagtloven indeholder, at en Godsejer lægger hele Bønderbyer ind som Dyrehave. Men dersom det er saa, at han virkelig har Lovens Medhold til det, saa mener jeg, at der maa kunne gives Love, der forhindre saadant Misbrug.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1901—02.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forandring i Lov af 1. April 1871 om Undervisningen i de lærde Skoler i Danmark.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Lønninger for Overlærerinder og Lærerinder ved Statens højere Almenskoler og Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

4) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1904 til 31. Marts 1905.

Mødet hævet Kl. 3.40.